

Sygnatura akt VI W 3222/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03-09-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 03-09-2014 r.

sprawy przeciwko K. M. (1) córce S. i M. z domu K.

urodzonej (...) w miejscowości G.

obwinionej o to, że

W dniu 17 kwietnia 2014r. o godz. 16:50, we W. na pl. (...), zaparkowała samochód osobowy marki R. o nr rej. (...) na jezdni w miejscu obowiązywania znaku B-36 zakaz zatrzymywania.

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw

I. uznaje obwinioną K. M. (1) za winną czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 92 § 1 kw i za to na podstawie art. 92 § 1 kw wymierza jej karę grzywny w wysokości 100 (stu) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinioną kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 kwietnia 2014 roku K. M. (1) zatrzymała kierowany przez siebie samochód marki R. nr rej. (...) na Placu (...), w miejscu obowiązywania zakazu zatrzymywania znaku drogowego, oznaczonego znakiem drogowym B-36. Następnie opuściła pojazd.

Wykonujący swoje obowiązki służbowe strażnicy miejscy przystąpili wówczas do założenia blokady kół w pojeździe K. M. (2). Ta wróciła wówczas do samochodu i odmówiła przyjęcia mandatu za popełnione wykroczenie.

Dowód:

zeznania A. J. k.4;

zeznania J. R. k. 28;

notatka służbowa k.69;

szkic sytuacyjny wraz ze zdjęciem k.11-12.

K. M. (2) nie przyznała się do winy. Potwierdziła fakt zaparkowania samochodu na Placu (...). Podniosła jednakże, iż uczyniła to w miejscu dozwolonym, znak zakazu bowiem „był odwrócony w stronę budowy”.

Podstawą dokonanych przez Sąd wyjaśnień stanowiły zeznania A. J.. Wskazany świadek, to funkcjonariusz straży miejskiej, który należycie wykonując swoje obowiązki służbowe zareagował na popełnione przez obwinioną wykroczenie. Nie było innej przyczyny jego działania, lecz stanowiło ją wyłącznie zaobserwowane naruszenie przepisów prawa. Stanowczo zeznał na czym ono polegało opisując zachowanie obwinionej (miejsce zaparkowania samochodu marki R. i usytuowania znaku B-36). Zeznania tego świadka stanowią obiektywną relację zaobserwowanego przebiegu wydarzeń, zostały udokumentowane w notatce urzędowej sporządzonej bezpośrednio po zdarzeniu, szkicu sytuacyjnym oraz zdjęciu przedstawiającym usytuowanie pojazdu na tle znaku zakazu. Jednoznacznie wskazuje ono na fakt, że pojazd obwinionej zaparkowany został tam, gdzie prawidłowo umieszczony znak obowiązywał, zatem w miejscu niedozwolonym.

Z podanych względów zeznania funkcjonariusza straży miejskiej są dla Sądu wiarygodne i stanowiły podstawę dokonanych ustaleń faktycznych.

Zaakcentować przy tym należy, że również obwiniona w swoich wyjaśnieniach potwierdziła fakt zaparkowania samochodu na Placu (...). Nie skorzystała wprawdzie z prawa złożenia wyjaśnień przed Sądem, ignorując przesłane jej wezwanie na rozprawę, wskazała jednak (w toku czynności wyjaśniających), że widziała znak B-36 (który według niej umieszczony był nieprawidłowo) i był on dla niej na tyle istotny, że postanowiła nawet wykonać jego zdjęcie. Miała zatem pełną świadomość oznakowania obowiązującego w miejscu, w którym zaparkowała samochód. Uznała jednak, że oznakowanie to jej nie dotyczy.

Tym samym zachowaniem swoim obwiniona wyczerpała znamiona wykroczenia z art.92§1 kw. Zaparkowała bowiem samochód w miejscu obowiązywania znaku B-36 oznaczającego zakaz zatrzymywania pojazdów. Zgodnie z dokumentacją fotograficzną zgromadzoną w aktach sprawy (k11), miejsce postoju samochodu R. było usytuowane po prawej stronie, za znakiem B-36 . Zgodnie z zasadami ustawiania i obowiązywania oznakowania , znak B-36 dotyczy tej strony drogi, po której znak się znajduje.

Pod tablicą omawianego znaku nie znajduje się żadna dodatkowa informacja ograniczająca zakres jego obowiązywania, dlatego zatrzymanie i postój był niedozwolony na odcinku od znaku do jego odwołania.

Odwołanie znaku może nastąpić za pomocą powtórzenia znaku wraz z tabliczką wskazującą miejsce odwołania znaku. Jeśli za znakiem B-36 nie ma znaku odwołującego, to obowiązuje on aż do najbliższego skrzyżowania.

Załączone do akt fotografia(k .11) i szkic sytuacyjny (k.12) jednoznacznie zatem wskazują , że zatrzymanie i postój w miejscu zaparkowania samochodu R., było niedozwolone.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce i czas jego popełnienia to okoliczności, które Sąd miał na względzie wymierzając K. M. (2) karę grzywny. Kara ta nie jest nadmiernie surowa, a jednocześnie w pełni adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu, uwzględnia jej sytuację materialną i pozwoli na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinioną, jak i w płaszczyźnie społecznego jej oddziaływania.

Sąd nie widział możliwości orzeczenia łagodniejszej formy kary, ani - tym bardziej - odstąpienia od wymierzenia kary, bądź porzestania na zastosowaniu wobec obwinionej środków oddziaływania wychowawczego. K. M. (2) w toku przewodu sądowego nie wyraziła jakiegokolwiek skruchy i w centrum miasta zignorowała elementarne zasady poruszania się po nim.

Uwzględniono ponadto społeczne oddziaływanie oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej kary, które mają stanowić adekwatną względem popełnionego czynu represję wobec sprawcy oraz piętnować w oczach społeczeństwa zachowanie, którego obwiniona się dopuściła. Sąd wyraża jednocześnie przekonanie, iż orzeczona kara spełni swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i pomoże zrozumieć obwinionej niewłaściwość jej zachowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 118§ 1 k.p.w. i przepis art. 616§2 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w.